

Решение № 73

Номер 73   Година 26.06.2020   Град Мадан

Районен Съд - Мадан

На 11.06   Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател: Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от Мария Славчева

Гражданско I инстанция дело

номер 20195430100175 по описа за 2019 година

И за да се произнесе, взе в предвид следното:

Предявени са обективно и субективно съединени искиве с правно основание чл. 45 ЗЗД.

По изложените в исковата молба обстоятелства А. Х. Ч. е поискала да бъдат осъдени ответниците О. Х. Ч. и Р. И. К. да ѝ заплатят сумата от 2 000 лева лева, представляваща обезщетение за причинените ѝ на 31.03.2018г. в местността „Кулето“, находяща се в кв.“. Р. в гр. М. **заедно в съучастие на лека телесна повреда** изразяваща се в болки и страдания от нанесени удари и причинени контузия на главата и шията, контузия на гръдния кош, контузия на корема и на кръстцово-поясната област, довели до болки и страдания, без разстройство на здравето, извън случаите на чл. 128 и 129 НК по смисъла на чл. 130 ал. 1 НК, съгласно СМУ № 19/2018 г на С. лекар при МБАЛ гр. С., както и за преживените душевни и психични страдания, стрес, безсъние, хипертонични кризи, влошаване на здравословното ѝ състояние свързано с професионалното ѝ заболяване-полиневропатия. Претендира и деловодните разноски.

В исковата молба се излагат твърдения, че около 07.30ч. на 31.03.2018г. ищцата и съпругът ѝ А. Ч. отишли в местността „Кулето“, находящ се в кв.“. Р. в гр. М., за да го почистят и подготвят за оран. Около 09.00 ч. пристигнали О. Х. Ч. и С. М. Ч., за да почистят тяхната част от имота, а около 11.50 ч. с

личния си автомобил „Нисан ***“ с рег.Но *** пристигнал и Р. И. К. – зет на С. Ч. и О. Ч. Р. К. през ливадата и ищцата го предупредила, че той няма право да преминава през ливадата с колата, а по пътя. Тогава Р. К. започнал да изхвърля наредените от нея камъни по границата между имотите, напсувал я и заплашил с думите: „майка ти ще еба, ще те пребия“. Хванал я за дрехата, съборил я на земята и започнал да ѝ нанася удари с юмруци и ритници в областта на лицето, корема и ребрата. Ищцата се развикала „помощ, помощ“, като на помощ се отзовал съпругът ѝ А. Х. Ч., който е със заболяване на коленете и ползва патерици. Опитал се да я защити от юмруците и ритниците, които ѝ нанасял Р. К.. Тогава се е намесил и О. Х. Ч.. Дватамата с Р. съборили А. и започнали да го бият с юмруци и ритници, както налагали с юмруци, и ритници и нея. О. Ч. отправил заплахи спрямо ищцата „ще ви размажем и двамата, тебе и твоя боклук“, а Р. К. се заканил с думите: „дядо дай да ги размажем, няма свидетели, да ги убием, ще ги сложим в сградата“. Както лежала безпомощно на земята О. Ч. и Р. К. ѝ нанесли множество удари с юмруци в областта на лицето, корема и ребрата ѝ. В резултат на нанесените удари усетила силни болки в долната част на корема и главата, а впоследствие започнала и да повръща.

След като се посъзвела и в момента когато двамата удряли съпруга ѝ ищцата извадила телефон за да позвъни на тел. 1., но Р. К. издърпал телефона от ръцете ѝ и го захвърлил. Телефонът на съпруга ѝ А. Ч. също бил у нея и тя подала сигнал за нанесения побой на тел. 1.. При възникналото спречкване продължило около 5-6 минути на мястото освен ищцата, А. Ч., С. Ч., О. Ч. и Р. К. нямало други лица. Сигналът за възникналия скандал е получен в Р. управление - М. около 11.55 ч. на 31.03.2018г. При пристигането си на място полицейските служители С. Х. и В. Д. физическата разправа вече била преустановена. На 01.06.2018г. е извършена проверка на мястото на възникналия на 31.03.2018г. инцидент, за което е изготвен констативен протокол и фотоалбум към него.

След възникналия инцидент ищцата посетила ФСМП - М. и ЦСМП - С., като е освидетелствана от съдебния лекар при МБАЛ – С. по нейно желание.

Твърди още, че от предоставеното съдебно - медицинско удостоверение №19/2018 г. е видно, че от извършения преглед и от представената медицинска документация се установява, че при инцидента на 31.03.2018г. ѝ е било причинена контузия на главата и на шията, контузия на гръдния кош, контузия на корема и на кръстцово - поязната област. От получените травми и преживения стрес продължително време търпяла болки и страдания, както от физическите увреждания изразяващи се в силни болки така и от преживения страх, стрес в резултат на нанесените силни удари, което предизвикало продължително безсъние, хипертонични кризи, психични разстройства, напрежение и депресия. Значително се обострили страданията, тъй като има професионално заболяване- Вегетативна полиневропатия. Наложило се да

взема допълнително лекарства и да посещава лечебни заведения. От кръвонасяданията и синините по лицето не могла една седмица да излиза сред хората и да пазарува в магазина, както и да посещава обществени места.

Предвид изложеното моли за уважаване на предявените искове. Претендират се направените по делото разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК ответниците О. Х. Ч. и Р. И. К. са депозирали писмен отговор, с който считат предявеният иск за допустим и по същество за неоснователен.

Излагат своята позиция, като твърдят, че за наследственият имот, находящ се в местността „Кулето“ в гр.М. е водено дело между двамата братя А. и О. Ч., приключило със съдебна спогодба. Към протокола с който е одобрена спогодбата е приложена скица на която е нанесен и пътя за обслужване на двата имота.

Ахмед и А. Ч. не зачитат влязлата в сила съдебна спогодба и многократно поставят камъни, с които пречат на ответниците да преминават през улицата до техния имот, за което многократно са сигнализирали РП М. и РП С..

Относно инкриминираната дата твърди, че на 31.03.2018г. О. и С. Ч. имали работа в имота си в местността „Кулето“ и видели, че брат му А. Ч. и неговата съпруга А. Ч. също чистят в имота си, съседен на техния. Последните констатирани, че на пътя са поставени големи камъни с цел да не може да преминават с автомобил през улицата до техния имот. За да не стават разпавии със съпругата му премълчали и се заели с работа. След 11.00 часа пристигнал зет им Р. К. с автомобила си за да вземе пчеларския инвентар, който той съхранява в стопанската им сграда, разположена в имота. Поставените камъни на пътя пречели на преминаването с автомобила и по тази причина Р. слезнал от колата и освободил пътя за да може да стигне до стопанската сграда. Когато Р. излезнал от автомобила А. отишла при Р. крещейки, че няма право да преминава през пътя, за който тя твърдяла, че бил нейна собственост. Докато А. се разправяла със зет им, се приближил А. и в този момент А. и А. Ч. били в техния имот. Р. отключвал катинара на сградата и по никакъв начин не желаел да разговаря с брат му и с съпругата му А. Ч.. В това време О. Ч. се опитал да покаже на брат си геодезическите знаци, поставени от вещото лице, които се очертавали границите на двата имота. В момента в който се навел да покаже единия от знаците усетил силни удари в гърба си, вследствие на които удари паднал на земята. В този момент Р. К. видял, че А. и А. Ч. нанасят удари с ръце и ритници на О. в областта на гърба му, А. се навела и взела камък тежък поне три килограма, вдигнала го за да го хвърли по О., поради което К. стигнал до А., взел камъка от ръцете ѝ и го хвърлил встрани за да предпази тъста си О.. Двамата с тъщата издърпали О. за да го предпазят от последващи удари с крака и в следващия момент А. хвърлила по тях някакъв предмет, който впоследствие се оказало, че е мобилен телефон. Р. К. позвънил на тел.1. от собствения си телефон и съобщил, че А. и А. са нанесли побой над тъста му О.. Малко по-

късно на място дошли двама полицаи. Още докато звънял и съобщавал за инцидента на тел.1. А. и А. Ч. се оттеглили към собствения си имот. О. получил силни болки в кръста вследствие на нанесените удари с юмруци и ритници, поради което го закарали в Бърза помощ, където му направили изследвания и го насочили за хоспитализация в МБАЛ „Братан Шукеров“ гр.С.. В урологично отделение на болницата бил приет на 31.03.2018г, тъй като в урината му имало кръв и бил изписан на 02.04.2018г., с посочена диагноза в епикриза „контузия на десен бъбрек и хсматоурия“.

В деня след инцидента - на 01.04.2018г А. и А. Ч. засаждали картофи в имота си в местността „Кулето“, където са видени и от техни съседи, поради което считат, че се опровергават твърденията в исковата молба, че А. Ч. в продължение на една седмица не могла да излиза сред хората и да пазарува, както и да посещава обществени места.

В представената медицинска документация от страна на ищца също липсват данни за телесни увреждания. В листа за преглед на пациент в КДБ от 31.03.2018г (датата на инцидента) е посочено, че е констатирана синина около долна челюст вдясно до брадичката, без видими белези по кожата на корема и гърдите.

В издаденото съдебно-медицинско удостоверение(СМУ) №19/2018г от съдебния лекар при МБАЛ „Д. Братан Шукеров“ е посочено, че глава, шия, гръден кош, корем, кръстцово-поясна, хълбочна и слабинна област, горни и долни крайници **са без видими травматични увреждания.**

В този смисъл оспорват заключението на СМУ в което се сочи, че на А. Х. Ч. са причинени контузия на главата, на шията , контузия на гръдния кош и контузия на корема и кръстцово-поясната област. В същото заключение съдебния лекар е отразил, че „трябва да се подчертае, че още при прегледа в СО на МБАЛ С. дежурният лекар **не е установил видими травматични промени по кожата на засегнатите области.**“

Никой от тримата присъстващи от тяхното семейство не е удрял ищцата или нейния съпруг, тъй като техните действия били насочени единствено за защита на удряния и паднал на земята О. Ч.. В случай, че Р. и С. не се били намесили двамата нападатели щели да осакатят О. или да му причинят нещо по лошо.

В съдебно заседание ищцата, лично и Ч. пълномощника си А.М. поддържа изцяло исковете и моли да се уважат, като бъдат осъдени ответниците солидарно да ѝ заплатят процесната сума.Претендира направените разноски.

В съдебно заседание от ответниците лично се явява О. Ч., а Р. К. редовно и своевременно призован не се явява,Пълномощникът на двамата ответници адвокат К. поддържа становище изразено и в писмения отговор за неоснователност на исковете и предлага съдът да ги отхвърли.Претендира направените разноски.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства заедно и поотделно и

с оглед наведените от страните доводи, намира за установено от фактическа страна следното:

Към исковата молба е приложено Постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 04.07.2018 година издадено от районна прокуратура гр.М. поради липсата на данни за осъществено от обективна и субективна страна престъпление по чл.129,ал.1 от НК за причиняване на средна телесна повреда.Прокуратурата приема за установено на инкриминираната дата 31.03.2018 година около 12.00 часа, в гр.М., м.Кулето, възникнало спречкване между А. Х. Ч. и А. Х. Ч. от една страна и от друга О. Х. Ч., Р. И. К. и С. М. Ч.. Приема, че причинените травматични увреждания на А. Х. Ч. и А. Х. Ч. и О. Х. Ч. по своите медико-биологични признаци съставляват леки телесни повреди по смисъла на чл.130, ал.1 и ал.2 от НК и липсват обективни признаци за осъществено престъпление по чл.129, ал.1 от НК и извършеното деяние от Р. И. К. и О. Х. Ч. е несъставомерно. Прието е също така, че на лицата А. Х. Ч. и О. Х. Ч. са причинени травматични увреждания, покриващите признаците на лека телесна повреда по смисъла на чл.130, ал.1 от НК-разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК, а на Х. Х. Ч.-лека телесна повреда по смисъла на чл.130, ал.2 от НК, които деяния са престъпления от частен характер.

От приетите на (л.15 и следващите от делото) документи относно здравословното състояние на ищцата А. Х. Ч.-съдебно медицинско удостоверение №19/2018 година от 03.04.2018 година, изготвено по нейно желание се установява, че при инцидента на 31.03.2018 година ѝ е причинена контузия на главата и шията, контузия на гръдния кош, контузия на корема и на кръстово поясната област, като съдебният лекар е подчертал, че още при прегледа в СО на МБАЛ С., че **дежурният лекар не е установил видими травматични промени по кожата на засегнатите области**. Посочено е също така, че описаните травматични увреждания е възможно да са получени както е отразено в предварителните сведения на пострадалата

.В приложения по делото(л.18) лист за преглед на пациент с анамнеза - синина около долната челюст, на гърдите и корема. Констатациите при извършеното ехографско изследване(л.22) са, че не се визуализира свободна течност в корема. Представените на л.28 и 29 от делото медицински протокол на ЛКК от 11.06.2016 година и епикриза на А. Х. Ч. за пролежаване в периода от 29.01.-31.01.2019 година, писмо изх.№77 от 30.01.2020 година на ЦПЗ С. ЕООД, съгласно което А. Ч. не се води на диспансерен отчет, но е пролежавала еднократно в стационара за времето от 18.11.2013 година до 25.11.2013 година с дг-смесено-тревожно депресивно разстройство, както и ЕР на ТЕЛК №003171 от зас.№227 от 17.12.2014 година са иривантни за спора.

Приета е като доказателство по делото папка №2983М-62 от 02.04.2018 година по описа на РУ М. и №292 от 03.04.2018 година по описа на РП М., в която освен посочените писмени доказателства са приложени и саморъчни обяснения на

описаните по-горе лица, одобрената от районен съд съдебна спогодба между О. и С. Ч. от една страна, и от друга А. и А. Ч. относно делба на имоти.

Като писмени доказателства по делото са приети документи относно здравословното състояние на ответника О. Ч. съдебно-медицинско удостоверение изготвено по негово желание № 20/2018г. от 03.04.2018г. и епикриза на О. Х. Ч., видно от които същият е постъпил на 31.03.2018г. ,като при инцидента му е причинена контузия на главата, контузия на гръдния кош, контузия на хълбочно-поясната обсастр, които според съдебния лекар доктор Т. Д., описани травматични увреждания отговарят да са причинени по време и начин, така както е отразено в предварителните сведения на пострадалия и медицинската документация(л.58-63).Постъпил на стационарно лечение в МБАЛ „доктор Братан Шукеров,урологично отделение, с хематурия и оплаквания за болки в дясна абдоминална област, бил е лекуван стационарно, изписан е на 02.04.2018г. – оздравял.

По делото е изслушана и съдебно-медицинска експертиза, неоспорена от страните, по която вещото лице доктор Б. дава заключение,че от наличната по делото документация се установява,че при инцидента на 31.03.2018година на А. Ч. са били причинени контузия на главата и шията,контузия на гръдния кош, контузия на корема и на кръстцово-поясната обрласт, като в резултат на травмата са причинени болка и страдание без разстройство на здравето, извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК,като непосредствено след травмата болките са били слаби до умерени и постепенно са отшумели.Според експертизата описаните травматични увреждания е напълно възможно да бъдат получени по начина описан в исковата молба.

В направеното доуточнение в съдебно заседание сочи,че при тези травми, които са причинени на ищцата, болката е от средна до умерена. От листа за преглед от 31.03.2018 г. е описано като видими следи само „синина по долната челюст вдясно по брадичката“, но това не означава, че може да има контузии и в други зони макар, че няма видими следи. Предполага се, че степента на контузия е по-лека, след като няма външни следи. Посочените увреждания са установени само по анамнезата, снета от пациента. Освен това, в съдебномедицинското удостоверение от Д. Д. е описано, че тя щади посочените зони при движение, което значи, че има известна степен на болка, след като щади гръдния кош, или съответно някоя област при движение. По принцип е възможно пациента да симулира болки, но вещото лице изхожда от описаното в съдебномедицинското удостоверение, че това е било така. За уврежданията на долната челюст с големина на 50 стотинки, не може да каже, че от работата върху зъб може да се получи тази синина. Една синина може да се оформи веднага след самата травма, зависи и от силата на травмата, ако е тежка травма, се получават в момента хематоми и синини. Ако е по-лека, също се появяват синини, но периода може да се забави, но не може да се появи след седмица или по-дълъг период. Според експерта при положение, че няма видими следи,

степената на контузията не е толкова тежка.

По делото няма свидетели-очевидци на инцидента.

Свидетелят А. Ч., съпруг на ищцата А. Ч., поради което показанията му следва да бъдат преценени по реда на чл.172 от ГПК установява, че на 31.03.2018 г. отишли да разхвърлят оборска тор в местността „Кулето“ и подготвят имота за оран, като към 09.30 часа след тях дошли С. и О.-негов брат. Те започнали да чистят съденото на тяхното място в синор. Към 11.00 часа дошъл зетя на О. и С. – Р. К. Съпругата на свидетеля чистела пред вратата на постройката в тяхното си място и предупредила Р. да не минава с колата през тяхната ливада, а да върви по пътя. Тогава Р. започнал да я псува и да я бие. Свидетелят бил на около 20-30 метра зад сградата, чул, че жена му се развикала „помощ, пребиха ме“ и възприел как Р. я налегнал и я биел с юмруци, съборена на земята. Според свидетеля Р. я удрял с юмруци по челюстта, след това я ритал по гърдите, синини имала по гърдите и на челюстта, синината на челюстта била от дясната страна. Два месеца преди случката жена му ходила на зъболекар и в момента, когато Р. я ритал, А. започнала да повръща зелена вода. Свидетелят установява, че като отишъл започнал да браня А. и докато Р. я удрял, той се опитал да я изправи и да избута Р. и брат му, който също били там. Тогава брат му го съборил на земята и започнал да го души и да го рита. Твърди, че после брат му май е удрял А., но не видял, защото бил на земята и впоследствие А. му казала, че и брат му я е удрял. В този момент и С. била там, казвала на Р. и на О. да ги оставят, че ще отидат в затвора. Софка започнала да ги дърпа, за да ги защити. А. се опитала да изкара телефона, за да се обади, но Р. ѝ го взел от ръцете и го хвърлил, но тъй като носела в себе си и неговия телефон, се обадила на дъщеря им и на тел.1.. според свидетеля побоя продължил няколко минути, а Софка като започнала да ги дърпа, те спрели да бият А. и него. Полицаяте пристигнали на място след около 5 минути. Като видели, че идват полицаите, С., О. и Р. започнали да бягат, но полицаите ги спрели и намерили телефона, който Р. хвърлил в едни тръни. Свидетелят установява, че не може да ходи и внучката ги закарала в болницата в М., а от М. ни закара в болницата в С.. Свидетелят установява, че преди инцидента жена му лекувала горен зъб вдясно. Според свидетеля на 01.04.2018 г. не са ходили на същото място да подготвят сеене на картофи, може би ходили по-следващия ден на същото място да засадят картофи.

Разпитан свидетелят Р. Ч. установява, че не е бил на мястото, бил в къщи на терасата, от която се вижда имота, в който били А. и А. Ч., О. и С. Ч., а покъсно пристигнал Р., а след това и полиция. Свидетелят установява, че А., А., О. и С. били по-рано в имота и работели е на 31.03.2018 г., след което дошъл Р. – зетя на С. и О., спрял на пътя, спрял с колата пред сградата, излезнал от колата, навел се и местел нещо, но не видял какво точно. Разстоянието от балкона на свидетеля до нивата е 100-120 метра. Свидетелят установява, че после започнали крясъци, основно А. крещяла. Не чул точно какво казва,

чували се само крясъци. Видял, че О. бил наведен на земята, а А. му се нахвърлил отгоре. В този момент А. не била до тях, а по-вляво, близо до сградата. След това дошла и А., О. бил съборен на земята, след което С. и Р. отшили, дръпнали А. и А., вдигнали О. и го придърпали към тяхната врата на постройката. Видял, че А. съборил О. на земята и мисли, че А. нанасял удари на О., А. му се нахвърлил отгоре и О. се свлякъл на земята, А. като дошла и тя се нахвърлила на О.. Не е видял удари, видял дърпане, крясъците продължавали. След това Р. и С. ги разтървали, издърпали О. надясно от неговата позиция, след няколко минути дошла полиция. Свидетелят установява, че неговата къща е до реката, а от другата страна на реката има гробище, пътя за Златоград, и тогава е техния имот. Имало една ябълка в техния имот, но в момента нямала листа и не му пречела да вижда случващото се. Според свидетеля техния имот е на по-високо място от неговата къща.

В хода на разглеждането на делото депозираща показания свидетелите С. Х. и В. Д., които били дежурни полицаи, но не си спомнят нищо за инцидента на инкриминираната дата. Свидетелят Д. установява още, че много пъти по сигнали на ищцата и първия ответник са ходили полицаи и са изготвяли са доклади.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът намира следното:

Предявени са субективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание чл.45 ЗЗД за солидарно осъждане на ответниците да заплатят на ищцата обезщетение за претърпените неимуществени вреди, изразяващи се болки и страдания в резултат на нанесения ѝ побой от ответниците на 31.03.2018г. в м.Кулето в общ размер на 2000 лева.

Фактическият състав на деликта включва следните елементи - деяние, което може да се е осъществило с действие или бездействие, противоправност на деянието, настъпили имуществени или неимуществени вреди в резултат на деянието, причинна връзка между деянието и настъпилите вреди и вина, която по силата на оборимата презумпция, предвидена в чл. 45, ал. 2 ЗЗД се предполага до доказване на противното. Деянието е противоправно, когато нарушава общата забрана да не се вреди другиму. Вредата в случая е неимуществена представлява накърняване на телесната цялост и здраве, душевност и психическо състояние на ищеца, изразяващи се в претърпени болки и страдания от нанесения ѝ побой на 31.03.2018г. и е пряка и непосредствена последица от него.

По смисъла на чл. 52 ЗЗД размера на дължимото обезщетение за неимуществените вреди се определя от съда по справедливост, като справедливостта не е абстрактно понятие, а се свързва с преценката на конкретно обективно настъпили обстоятелства и с оглед личността на пострадалия. Следва да се имат в този смисъл предвид указанията, дадени от Пленума на ВС на РБ в Постановление № 4 от 1968 г.

Така предявените обективно и субективно съединени иски от пълнолетно

дееспособно лице срещу две други пълнолетни дееспособни лица за присъждане при условията на солидарност на обезщетение за причинени вреди от непозволено увреждане, поради което са налице предпоставките за разглеждане на исковете по същество и срещу двамата ответници.

За да е основателен един иск с правна квалификация по чл. 45 от ЗЗД, следва по несъмнен начин по делото да се установи кумулативното наличие на следните няколко предпоставки- деяние, противоправност, вреда, причинна връзка и вина, като липсата на дори един елемент от фактическия състав на деликта води до отхвърляне на претенцията. За да бъдат солидарно осъдени двамата ответници да заплатят търсената сума на ищеца, следва да е налице хипотезата на чл. 53 от ЗЗД – увреждането да е причинено и от двамата, като да не може да се отграничи приносът на всеки от тях досежно причинените на ищеца вреди.

От събраните по делото доказателства, осъдени в тяхната съвкупност се установява съществуващ спор между А. Ч. и неговата съпруга А. Ч. от една страна и от друга между брат му О. Ч. и неговата съпруга С. Ч., възникнал по повод ползването наследствен имот в м. “Кулето” кв. Малка река в гр. М., попадащ в УПИ, кв. 103 по ПУП на гр. М., който имот представлява масивна едноетажна сграда с помещения и принадлежаща земя към нея. Липсват категорични доказателства относно твърдяната физическа саморазправа от страна на ответниците на посочената в исквата молба дата 31.03.2018 година и място в м. “Кулето” кв. Малка река гр. М. спрямо ищцата.

Съдът не кредитира показанията на свидетеля А. Ч. съпруг на ищцата, предвид тяхната заинтересованост. Освен това на съда му е служебно известно, че същият е ищец по гр. д. № 177 по описа на Мадански районен съд по предявен от него иск по чл. 45 от ЗЗД относно причинени му неимуществени вреди срещу настоящите ответници при възникналия конфликт на 31.03.2018 година, в м. “Кулето”, кв. Малка река, гр. М.. Това обосновава извод за неговата предубеденост и пристрастност относно конфликта, макар да има частични лични възприятия на пряк очевидец както и пресъздадена от съпругата му ситуация, която е съвсем естествено да е разказана в нейна полза.

Представената медицинска документация- съдебно- медицинско удостоверение и амбулаторен лист, които установяват глава, шиягръден кош, корем и кръстцово-поясна, хълбочна и слабинна област, седалище, без видими травматични увреждания) и са послужили на вещото лице при изготвяне на приетата по делото съдебно- медицинска експертиза в частта досежно нараняванията на ищцата, действително описва наличие на причинени на лицето травми. Това обаче съвсем не е достатъчно, за да се приеме, че те са били нанесени именно от ответниците и то във връзка с процесния инцидент, тъй като нито един от останалите четири елемента на деликта- деяние, вина, противоправност и причинна връзка, не е доказан, за да може тук за пръв път да се ангажира отговорност. В този смисъл заключението на вещото лице по СМЕ в тази му част не следва да се кредитира, защото не установява релевантни за

делото обстоятелства, свързани с предмета на спора.

От събраните доказателства се установява, че свидетелят Р. М. Ч., който има роднинска връзка с О. Ч. има лични възприятия на пряк очевидец, възприема случилото се и установява, че по време на скандала се намирал на терасата на къщата си, която е на разстояние около 120 метра. Свидателят твърди, че видял как А. Ч. бутнал брат си О. Ч. на земята, след което А. Ч. се нахвърлила върху него. Свидателят не установява да е видял А. и А. Ч. да са удряни от други лица. Съдът счита, че следва да кредитира показанията на този свидетел предвид тяхната непредубеденост и незаинтересованост, макар същият има роднинска връзка и с двамата братя, няма данни да е в конфликт с някоя от страните. Освен това показанията на този свидетел са правдоподобни, тъй като от приложеното и прието като доказателство медицинско удостоверение №20/2018 година (л. 58 – 60) издадено по искане на ответника О. Ч., в деня на инцидента са констатирани травматични увреждания.

Не без значение за спора е, че към момента на началото на инцидента не е установено дали ищцата е била в добро здраве. При извършения ѝ преглед в МБАЛ С. на 31.03.2018 година дежурният лекар не е установил видими травматични промени по кожата и засегнатите области, обстоятелство подчертано и от съдебния лекар в издаденото от него съдебно удостоверение, в какъвто смисъл е констатацията на районна прокуратура - дежурните служители от полицията посетили местопроизшествието на място сочат, че лицата нямали видими наранявания. В амбулаторния лист (л. 139) при прегледа на ищцата на 31.03.2018 година е отбелязана синина около долната челюст в дясно от брадичката. Пациентката е показала разклатен зъб отпред, който по нейни данни е изграждан от зъболекар.

В подкрепа на този извод са и показанията на свидетеля А. Ч., който твърди, че преди инцидента съпругата му лекувала горен зъб вдясно. Вещото лице Д. Б. в съдебно заседание прави доуточнение, че уврежданията на долната челюст на А. Ч. с големина на 50 стотинки, не може да каже дали от работата върху зъб може да се получи тази синина и пояснението му, че една синина може да се оформи веднага след самата травма, зависи и от силата на травмата, ако е тежка травма, се получават в момента хематоми и синини, ако е по-лека, също се появяват синини, но периода може да се забави, както и е категоричен, че не може да се появи след седмица или по-дълъг период.

Не е установено по делото изложеното от ищцата в исковата молба, че О. Ч. при възникналия конфликт е бил ищцата с юмруци и ритници. Твърдението се опровергава от показанията на свидетеля Р. Ч., както и тези на съпруга ѝ А. Ч.. Последният не е сигурен брат му дали е нанасял удари на пострадалата, а уклончиво твърди, че знае от съпругата си. В тази част показанията на този свидетел са съответни дадените от Р. Ч. и следва съдът да им даде вяра.

Съдът счита също така, че от данните по делото не е категорично установено ответникът Р. К. да е участвал в побоя над ищцата. Този извод се налага от

показанията на свидетеля Р. Ч., който твърди обратното, че е възприел фактическа обстановка, в която О. Ч. бутнал брат си и А. Ч. се нахвърлила върху него, категоричен е, че не е видял А. Ч. и А. Ч. да са били удряни от други лица.

Дори да се приеме, че първоначално ответникът О. Ч. е проявил неуместно държание спрямо ищцата, нараняванията му подсказват, че вероятно е използвана прекомерна физическа сила за овладяване на ситуацията.

Предвид изложеното следва да се приеме, че съвкупната преценка на доказателствата не сочи на безсъмнен извод, че именно в резултат на извършените действия от двамата ответници по време на инцидента на 31.03.2018г. ищцата е получила констатираните при отвеждането ѝ в болницата физически травми, респективно, съпътстващите ги психически такива. Не е доказано противоправно деяние на ответниците в причинна връзка с твърдените за претърпени вреди, независимо, че вината се презумира съгласно чл.45 ал.2 ЗЗД, тъй като се релевират възражения и доказателства за изключващи я обстоятелства. При тези обстоятелства настоящият състав намира, че не са налице всички елементи от фактическия състав на чл.45 ЗЗД и няма основания за ангажиране деликтната отговорност на ответниците.

С оглед на дотук изложеното, съдът намира, че не се установи при условията на пълно и главно доказване от страна на ищеца ответниците да са участвали в побоя над ищеца. Дори и да се приеме, че показанията на свидетеля Рифат са изцяло недостоверни, при липсата на други доказателства относно случилото се и участието на всеки от ответниците в събитието на 31.03.2018 година побой и участието на ответниците в побой, при който на ищеца са причинени процесните увреждания, остава изцяло недоказано и исковете да се отхвърлят изцяло.

С оглед изхода на спора и тъй като са своевременно поискани инадлежно документиращи се дължат на ответниците направените разноси по делото, които са своевременно поискани и надлежно документиращи и следва да се възложат в тежест на ищцата в размер на сумата 370 за заплатено адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от гореизложеното съдът, в настоящия си състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ предявените от А. Х. Ч. „ЕГН *“, от гр. М., ул. „...“ Р. №... в обективно и субективно съединение искове с правно основание чл.45 от ЗЗД срещу О. Х. Ч. - гр. М., ул. „...“ Р. №...; **ЕГН *** и Р. И. К. - ул. „...“ Р. №. гр. М., ЕГН *, да бъдат осъдени солидарно да ѝ заплатят сумата 2 000 лева (две хиляди лева), представляваща обезщетение за неимуществени вреди - претърпени болки и страдания в резултат на причинена на ищеца на 31.03.2018г. в м. "Кулето" кв.

Малка река гр.М. болки и страдания причинена контузия на главата и на шията, контузия на гръдния кош, контузия на корема и на кръстцово - поясната област, довели до болки и страдания без разстройство на здравето,извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК по смисъла на чл.130,ал.1 от НК, съгласно СМУ №19/2019година на С. лекар при МБАЛ С., като неоснователни и недоказани.

ОСЪЖДА А. Х. Ч. да заплати на О. Х. Ч. и Р. И. К. направените разноски за тази инстанция в размер на сумата 370лева за заплатено адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд – С., в двуседмичен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ: